

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 833/2019
02.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Соње Павловић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела незаконит лов у саизвршилаштву из члана 276. став 4. у вези става 1. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Мирослава Бојовића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К. 75/18 од 11.02.2019. године и Вишег суда у Чачку Кж1 78/19 од 12.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 02. октобра 2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Мирослава Бојовића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ивањици К. 75/18 од 11.02.2019. године и Вишег суда у Чачку Кж1 78/19 од 12.06.2019. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици К. 75/18 од 11.02.2019. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим због извршења кривичног дела незаконит лов у саизвршилаштву из члана 276. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело су осуђени, и то окривљени АА на казну затвора у трајању од четири месеца, а окривљени ББ на казну затвора у трајању од три месеца.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да на име паушала плате суду износе од по 20.000,00 динара сваки, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Истовремено, окривљени су обавезани да оштећеном ЛУ „ВВ“ ... солидарно надокнаде трошкове кривичног поступка у износу од 145.125,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде,

као и да истом оштећеном на име имовинскоправног захтева солидарно плате износ од 1.000.000,00 динара, у року од два месеца од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Вишег суда у Чачку Кж1 78/19 од 12.06.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног АА и браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Мирослава Бојовића, а пресуда Основног суда у Ивањици К. 75/18 од 11.02.2019. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Мирослав Бојовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљене ослободити од оптужбе да су извршили предметно кривично дело и признати окривљенима трошкове које су имали у поступку, или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, другом већу, уз истовремени предлог да се извршење правноснажне пресуде одложи до доношења одлуке по захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, захтев за заштиту законитости и правноснажне пресуде против којих је захтев поднет, па је по оцени навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости наводи да је јавни тужилац првобитном оптужницом окривљеном АА ставио на терет извршење кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ у стицају са кривичним делом незаконит лов из члана 276. став 4. у вези става 1. КЗ, да се у образложењу првостепене пресуде наводи да је поднеском Кт 65/14 од 27.09.2018. године јавни тужилац изменио оптужбу у погледу чињеничног описа и правне квалификације тако што је окривљеном ставио на терет извршење кривичног дела незаконити лов у саизвршилаштву из члана 276. став 4. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, али да се ни из поднеска јавног тужиоца, а ни из образложења првостепене пресуде не види шта је јавни тужилац одлучио у вези са кривичним делом из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ у односу на окривљеног АА. Стога, према ставу браниоца, првостепени суд није решио предмет оптужбе у целости, те је побијаном

пресудом учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљених Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Ово с`тога што је истоветне наводе бранилац окривљених истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је ове жалбене наводе оценио неоснованим и у образложењу пресуде на страни 2, последњи став и на страни 3, став први, изнео јасне и довољне разлоге због чега налази да је првостепеном пресудом у потпуности решен предмет оптужбе (имајући у виду да је правноснажним решењем Кв број 12/18 од 21.03.2018. године Виши суд у Чачку обуставио кривични поступак против окривљеног АА због кривичног дела из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ), које разлоге овај суд у свему прихвата као правилне и на ове разлоге у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП упућује.

Стога су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених у делу у којем се указује на повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП, оцењени неоснованим.

У осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљених одбачен је као недозвољен, из следећих разлога:

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у поступку пред првостепеним и пред другостепеним судом.

Обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У преосталом делу захтева, бранилац окривљених истиче да је у поступку пред првостепеним судом окривљеном АА повређено право на одбрану, што би представљало повреду одредаба члана 74. ЗКП, међутим у вези са овом повредом захтева у суштини указује на повреду одредаба члана 382. став 1. ЗКП, а која одредба у смислу члана 485. став 4. ЗКП не представља разлог због којег је дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко браниоца због повреде закона.

Поред тога, захтевом се указује на повреду одредаба члана 500. ЗКП и с`тим у вези истиче да суд у конкретном случају „није имао ваљан и законити оптужни акт јавног тужиоца“, затим да је у овом поступку оштећеног заступао пуномоћник који није имао пуномоћје, односно овлашћење да то чини, те на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање истицањем да „у току првостепеног поступка ниједним доказом није доказано да су окривљени АА и ББ учинили кривично дело за које су осуђени“, а из којих све разлога окривљенима преко бранилаца није дозвољено подношење овог ванредног правног лека, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП.

Најзад, бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости истиче и да је првостепени суд обавезао окривљене да оштећеном на име имовинскоправног захтева солидарно плате износ од 1.000.000,00 (милион) динара, коју одлуку је прихватио и другостепени суд иако је иста потпуно незаконита, а што би представљало повреду одредаба члана 441. став 3. ЗКП, због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљенима преко бранилаца. Међутим, у образложењу захтева се у вези са овом повредом закона истиче да у конкретном случају о имовинскоправном захтеву првостепени суд уопште није расправљао, те да је имовинскоправни захтев поднело лице које није имало овлашћење да учествује у поступку, супротно одредби члана 252. став 1. ЗКП, те се, дакле, изложеним наводима захтева у суштини оспорава чињеница овлашћеног подносиоца имовинскоправног захтева и указује на повреду одредаба члана 252. став 1. ЗКП, а из којих разлога такође није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП.

Како се преосталим делом захтева указује на недозвољене разлоге за подношење овог ванредног правног лека, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљених у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник,
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић